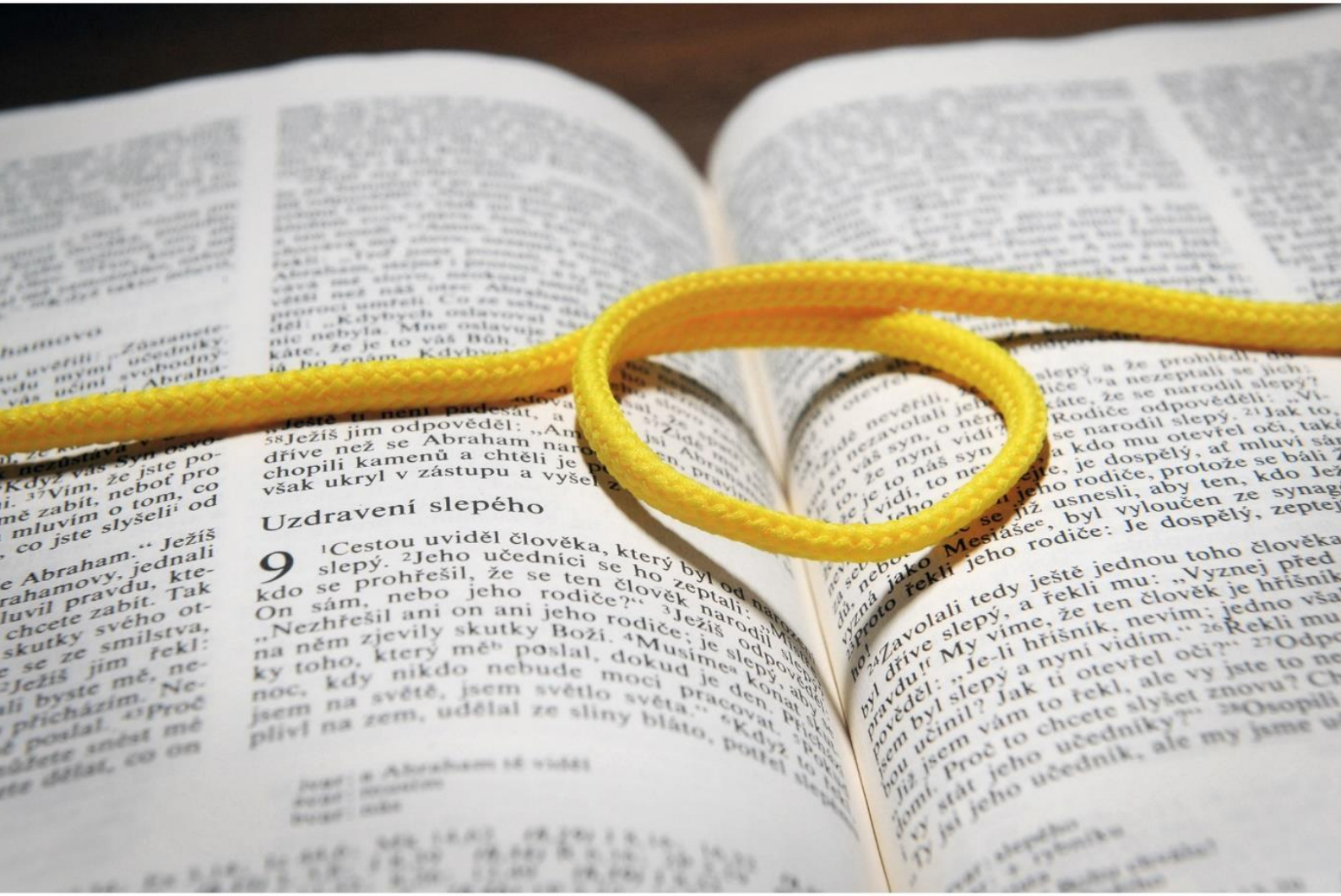
SLAVIT NEDĚLI A MODLIT SE BĚHEM NEBEZPEČÍ NÁKAZY

Modlitba v rodině

4. neděle postní

Připravilo Biskupství ostravsko – opavské s využitím textů vytvořených Italskou biskupskou konferencí a liturgického centra diecéze Capri.
Překlad z italštiny P. František Staněk.
Texty Písma svatého převzaty z Českého liturgického překladu.

SLAVIT NEDĚLI A MODLIT SE BĚHEM NEBEZPEČÍ NÁKAZY

Stav nouze sice stále trvá a neumožňuje nám slavit Eucharistii, přesto můžeme vstoupit do společenství s Pánem a s jeho tajemstvím spásy i tuto postní neděli.

Dnes slavíme čtvrtou neděli postní, jež se nazývá *Laetare*. Toto označení je odvozeno od vstupní antifony *Laetare Ierusalem*, Raduj se, Jeruzaléme. (Celá antifona zní: Vesel se, Jeruzaléme! Jásejte nad ním všichni, kdo ho milujete. Zajásejte, neboť váš zármutek se promění v radost a budete nasyceni ze zdroje útěchy.)

Volba této vstupní antifony dosvědčené už v 8. století, by mohla souviset se skutečností, že papežská mše svatá ve městě Římě se kdysi konala v bazilice nesoucí název „Svatého kříže v Jeruzalémě". Snad to odpovídalo skutečnosti, že postní doba měla kdysi jen tři týdny a tedy začátek období (tato neděle) i jeho konec (Velký pátek) si vzájemně odpovídaly. V postní době si navíc připomínáme, že Ježíš se pevně rozhodl jít do Jeruzaléma. Je možné i jiné vysvětlení: Inspirací z křesťanského Východu, který měl uprostřed postní doby jednu neděli „odpočinku od postu", neděli nalezení/povýšení svatého Kříže, se prostřední neděle prodlouženého postního období také v Římě ustanovila jako radostná, při níž se uvolňuje tuhý půst; a její slavení bylo umístěno do baziliky, kde byly relikvie kříže uchovávány.

Od 10. století papež o této neděli v bazilice sv. Kříže používal zlatou růži (praxe byla možná opět inspirována Východem, kde se kříž zdobil květy) k vyjádření úcty vůči umučení a vzkříšení Krista. Později byla růže žehnána a mazána křižmem a posílána některé význačné osobnosti v Římě nebo mimo Řím. Růžová barva ornátu na 4. neděli postní pravděpodobně souvisí právě se žehnáním zlaté růže (www.liturgie.cz).

Nacházíme se tedy symbolicky v polovině postní doby, která je zaměřena k přípravě na slavení Velikonoc. V postní době máme horlivěji než jindy naslouchat Božímu slovu a věnovat se modlitbě. Buďme dnes bedliví! Liturgické texty čtvrté neděle jsou totiž prodchnuty nadějí, s níž překonáváme strach ze smrti, a povzbuzují k radosti.

Kdybychom dnes byli v kostele, oltář by byl jistě zkrášlen květinami a pan farář by oblékl růžový ornát namísto fialového.

Je-li to možné, rodina by si měla vybrat vhodné místo ke společné modlitbě. V Katechismu katolické církve čteme: *Kostel, dům Boží, je vlastní místo liturgické modlitby farního společenství. Je to také přednostní místo pro adoraci (klanění se) Krista skutečně přítomného v Nejsvětější svátosti. Volba vhodného místa není pro opravdovost modlitby lhostejná: – pro osobní modlitbu může být tímto místem „modlitební koutek" s Písmem svatým a obrazy, aby byl člověk „ve skrytu" v přítomnosti svého Otce. V křesťanské rodině taková malá oratoř (modlitební místo) napomáhá společné modlitbě.* (KKC 2691). Snad postačí vybrat nějaký koutek, kde bude umístěná otevřená Bible, kříž s ukřižovaným Kristem, ikona Panny Marie, obrázek světce či svíčka. Protože dnes slavíme čtvrtou neděli postní, neděli *Laetare,* je vhodně toto místo vyzdobit květinami.

ČTVRTÁ NEDĚLE POSTNÍ

MODLITBA V RODINĚ

Předkládáme návrh, jak prožít rodinnou modlitbu ve společenství s celou církví. Každá rodina si jej přizpůsobí vlastním potřebám.

Když se všichni sejdou na místě vhodně připraveném k modlitbě, otec nebo matka (R), říká:

R: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Všichni (V): **Amen.**

R: Bůh Otec, který je požehnán navěky, ať nám dopřeje mocí Ducha svatého přebývat ve společenství s ostatními v Kristu, našem bratru.

V: Požehnaný jsi, Bože, navěky.

R: Tento rok jsme pozváni k prožívání postní doby zvláštním způsobem. Nemůžeme se scházet ke slavení mše svaté a k jiným společným farním modlitbám. Ulice i náměstí jsou prázdné, bez života. My ale nemůžeme být naplněni smutkem! Jsme vyzváni, abychom se radovali, neboť před námi září radost Velikonoc, které ohlašují příslib vzkříšení, života a naděje pro každého člověka. Nyní však na okamžik zavřeme oči a soustřeďme se.

Po chvíli ticha pokračuje:

Temnota nás mnohdy mate a nahání nám strach, stejně jako právě v těchto dnech nám nemoc či slabost brání zakoušet naději v tom, co prožíváme. Svěřme se společně Pánu, který nás má rád a vede nás, abychom pohlíželi na realitu obnovenýma očima.

Poté se všichni společně modlí:

V: **Veď mě, laskavé světlo,**
veď mě v temnotách tmy, které mě svírají,
noc je temná, domov vzdálen,
veď mě, světlo laskavé.

Ty řídíš mé kroky, laskavé světlo,
opravdu netoužím vidět daleko,
stačí na jeden krok, pouze na první krok,
veď mě, světlo laskavé.

Ne vždy tomu tak bylo, neprosil jsem tě,
abys mě vedl a řídil,
chtěl jsem sám vidět svou cestu,
nyní mě veď ty, světlo laskavé.

Chtěl jsem jistoty, zapomeň na ony dny;
neopustí-li mě tvá láska,
dokud neuběhne noc, ty mě povedeš
jistě k sobě, světlo laskavé.

Amen.

(Sv. John Henry Newman)

nebo Ž 27

V: **Hospodin je mé světlo a má spása,**
koho bych se bál?
Hospodin je záštita mého života,
před kým bych se třásl?

Když na mě útočí zločinci,
aby hryzli mé tělo,
moji protivníci a nepřátelé
klopýtají a klesají.

I když se proti mně utáboří vojsko,
nevyděsí se mé srdce,
když proti mně vypukne válka,
jsem pln důvěry.

Jedno od Hospodina žádám a po tom toužím:
abych směl přebývat v Hospodinově domě
po všechny dny svého života,
abych požíval Hospodinovy něhy a patřil na jeho chrám.

Neboť v den neštěstí
skryje mě ve svém stánku,

v úkrytu svého stanu mě schová,
na skálu zdvihne.

Nyní se zdvihá má hlava proti nepřátelům,
kteří mě obkličují,
oběti chvály mu přinesu v jeho stanu,
budu zpívat a hrát Hospodinu.

Slyš, Hospodine, můj hlas, jak volám,
smiluj se nade mnou, vyslyš mě!
Mé srdce k tobě mluví, má tvář tě hledá:
Hospodine, hledám tvou tvář.

Neskrývej svou tvář přede mnou,
v hněvu neodmítej svého služebníka!
Tys má pomoc, nezavrhuj mě,
neopouštěj mě, Bože, můj spasiteli!

I kdyby mě otec s matkou opustili,
Hospodin se mě ujme.
Pouč mě, Hospodine, o své cestě,
veď mě po rovné stezce navzdory mým nepřátelům!

Nevydávej mě choutkám mých protivníků,
vždyť povstali proti mně křiví svědci
a násilím proti mně soptí.

Věřím, že uvidím blaho od Hospodina v zemi živých!
Důvěřuj v Hospodina, buď silný,
ať se vzmuží tvé srdce, doufej v Hospodina!

R zakončí úvod modlitbou:

R: Bože, Otče světla,
ty vidíš do hlubin našeho srdce:
nedovol, aby nás ovládala moc temnoty,
ale milostí Ducha svatého otevři naše oči,
abychom viděli toho, kterého jsi poslal osvítit tento svět,
a abychom věřili pouze v něj, v Ježíše Krista, tvého Syna a našeho Pána,
který žije a kraluje na věky věků.

V: **Amen.**

TVÉ SLOVO JE SVÍTILNOU MÝM NOHÁM

Po úvodní modlitbě R pokračuje:

R: Zaposlouchejme se společně do Božího slova.

Někdo/někteří z účastníků modlitby přečtou liturgická čtení čtvrté neděle postní. Je možné přečíst všechna čtení i zazpívat žalm, nebo přečíst jen evangelium a před ním jedno ze čtení s žalmem.

1. čtení – 1 Sam 16,1b.6-7.10-13a

David je pomazán za krále nad Izraelem.

Čtení z první knihy Samuelovy.

Hospodin řekl Samuelovi: „Naplň svůj roh olejem a jdi! Posílám tě k Jesseovi, Betlémanu, protože jsem si vyhlédl krále mezi jeho syny.“ Když (Samuel) přišel a spatřil Eliaba, řekl si: „Jistě tenhle je před Hospodinem jeho pomazaný.“ Hospodin však řekl Samuelovi: „Nevšímej si jeho vzhledu ani vysoké postavy, neboť ho vylučuji. Nedívám se totiž jako člověk; člověk soudí podle zdání, Hospodin však vidí do srdce.“ Jesse předvedl před Samuela sedm svých synů, ale Samuel řekl: „Mezi nimi Hospodin nevyvolil nikoho.“ A zeptal se: „Jsou to již všichni chlapci?“ Jesse odpověděl: „Ještě je nejmladší, ten pase stáda.“ Samuel tedy řekl Jesseovi: „Pošli pro něho, neboť nesedneme k jídlu, dokud sem nepřijde.“ Poslal tedy a uvedl ho: byl plavovlasý, s krásnýma očima a milého vzhledu. Tu řekl Hospodin: „Nuže, pomaž ho; to je on.“ Samuel vzal roh s olejem a pomazal ho uprostřed jeho bratrů. Od toho dne i nadále působil s Davidem Hospodinův duch.

Mezizpěv – Žl 23,1-3a.3b-4.5.6

Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.

Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám,
dává mi prodlévat na svěžích pastvinách,
vodí mě k vodám, kde si mohu odpočinout,
občerstvuje mou duši.

Vede mě po správných cestách
pro svoje jméno.
I kdybych šel temnotou rokle,
nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.

Tvůj kyj a tvá hůl,
ty jsou má útěcha.

Prostíráš pro mě stůl
před zraky mých nepřátel,
hlavu mi mažeš olejem,
má číše přetéká.

Štěstí a přízeň mě provázejí
po všechny dny mého života,
přebývat smím v Hospodinově domě
na dlouhé, předlouhé časy.

2. čtení – Ef 5,8-14

Vstaň z mrtvých, a Kristus tě osvítí.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

(Bratři!) Byli jste kdysi tmou, ale teď jste světlem v Pánu. Žijte jako děti světla. Ovoce toho světla totiž (záleží) ve všestranné dobrotě, spravedlnosti a (v životě podle) pravdy. Zkoumejte, co se líbí Pánu, a nemějte žádnou účast v těch neplodných skutcích tmy; spíše je (veřejně) odsuzujte. Vždyť (člověku) je hanba už jen o tom mluvit, co ti lidé potají páchají. Všechno, co se odsoudí, ukáže se v pravém světle. Všechno totiž, na co se vrhne světlo, je potom zřejmé. Proto se říká (v Písmu): „Probuď se, spáči, vstaň z mrtvých, a Kristus tě osvítí.“

Zpěv před evangeliem – Jan 8,12

Já jsem světlo světa, praví Pán, kdo mě následuje, bude mít světlo života.

Evangelium – Jan 9,1-41

Šel tam tedy, umyl se, a když se vrátil, viděl.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš uviděl cestou člověka, který byl od narození slepý. Jeho učedníci se ho zeptali: „Mistře, kdo zhřešil: on sám nebo jeho rodiče, že se narodil slepý?“ Ježíš odpověděl: „Nezhřešil ani on, ani jeho rodiče, ale mají se na něm zjevit Boží skutky. Musíme konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat. Pokud jsem na světě, jsem světlo světa.“ Po těch slovech plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel mu tím blátem oči a řekl mu: „Jdi se umýt v rybníku Siloe“ – to slovo znamená „Poslaný“. Šel tam tedy, umyl se, a když se vrátil, viděl. Sousedé a ti, kteří ho dříve vídali žebrat, se ptali: „Není to ten, který tu sedával a žebral?“ Jedni tvrdili: „Je to on.“ Jiní říkali: „Není, ale je mu podobný.“ On řekl: „Jsem to já.“ Ptali se ho tedy: „Jak

to, že teď vidíš?“ On odpověděl: „Člověk jménem Ježíš udělal bláto, pomazal mi oči a řekl: ‘Jdi k Siloe a umyj se!’ Šel jsem tedy, umyl se a vidím.“ Ptali se ho: „Kde je ten člověk?“ Odpověděl: „To nevím.“ Přivedli toho bývalého slepce k farizeům. Ten den, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, byla zrovna sobota. Také farizeové se ho znovu vyptávali, jak nabyl zraku. On jim odpověděl: „Přiložil mi na oči bláto, umyl jsem se a vidím.“ Někteří farizeové říkali: „Ten člověk není od Boha, protože nezachovává sobotu.“ Jiní ale namítali: „Jak by mohl hříšný člověk dělat taková znamení!“ A nemohli se dohodnout. Znovu se tedy zeptali toho slepého: „Co ty o něm říkáš, když ti otevřel oči?“ On odpověděl: „Je to prorok.“ Židé však tomu nechtěli věřit, že byl slepý a že nabyl zraku, až si zavolali rodiče toho uzdraveného slepce a zeptali se jich: „Je to váš syn, o kterém vy říkáte, že se narodil slepý? Jak to, že teď vidí?“ Jeho rodiče odpověděli: „Víme, že je to náš syn a že se narodil slepý. Ale jak to přijde, že teď vidí, to nevíme, a kdo mu otevřel oči, to my nevíme. Zeptejte se jeho. Je dospělý, ať mluví sám za sebe!“ To jeho rodiče řekli, protože se báli židů. Židé se už totiž usnesli, aby každý, kdo Ježíše vyzná jako Mesiáše, byl vyloučen ze synagogy. Proto jeho rodiče řekli: „Je dospělý, zeptejte se jeho.“ Zavolali tedy ještě jednou toho bývalého slepce a řekli mu: „Vzdej Bohu chválu! My víme, že ten člověk je hříšník.“ On odpověděl: „Zda je hříšník, to nevím, ale vím jedno: že jsem byl slepý, a teď vidím.“ Zeptali se ho tedy: „Co s tebou udělal? Jak ti otevřel oči?“ Odpověděl jim: „Už jsem vám to řekl, ale jako byste to neslyšeli. Proč to chcete slyšet znovu? Chcete se snad i vy stát jeho učedníky?“ Osopili se na něj: „Ty jsi jeho učedník! My jsme učedníci Mojžíšovi. My víme, že k Mojžíšovi mluvil Bůh, o tomhle však nevíme, odkud je.“ Ten člověk jim odpověděl: „To je skutečně divné, že vy nevíte, odkud je – a otevřel mi oči. Víme, že hříšníky Bůh neslyší, ale slyší toho, kdo je zbožný a plní jeho vůli. Od věků nebylo slýcháno, že by někdo otevřel oči slepému od narození. Kdyby tento člověk nebyl od Boha, nic by nedokázal.“ Řekli mu: „V hříších ses celý narodil – a ty nás chceš poučovat?“ A vyhnali ho. Ježíš se dověděl, že ho vyhnali; vyhledal ho a řekl mu: „Věříš v Syna člověka?“ Odpověděl: „A kdo je to, pane, abych v něho uvěřil?“ Ježíš mu řekl: „Viděls ho: je to ten, kdo s tebou mluví.“ On na to řekl: „Věřím, Pane!“ a padl před ním na kolena. Ježíš prohlásil: „Přišel jsem na tento svět soudit: aby ti, kdo nevidí, viděli, a kdo vidí, oslepli.“ Slyšeli to někteří farizeové, kteří byli u něho, a řekli mu: „Jsme snad i my slepí?“ Ježíš jim odpověděl: „Kdybyste byli slepí, neměli byste hřích. Vy však říkáte: ‘Vidíme.’ Proto váš hřích trvá.“

K ROZJÍMÁNÍ

Ježíš je pravé světlo světa, které lidem znovu daruje světlo, a Poslaný od Otce, aby každý člověk mohl dojít spásy.

Dnešní evangelní úryvek je originální cvičení, které nás skrze strohé rozhovory učí poznávat Krista. Člověk slepý od narození se stává vzorem víry, jež postupně roste a zraje. Je nutné, aby víra rostla, rozvíjela se a aby i skrze pochybnosti a nejistoty dospěla k poznání Ježíše, Syna člověka. „Věřím, Pane!“

Během úryvku vyjdou vícekrát najevo debaty Židů o původu slepoty. Podle Židů je člověk slepý proto, že zhřešil. Ježíš ale rozhodně odmítá toto pojetí a tvrdí, že tento nepříjemný stav je „svatá příležitost“, kdy se zjeví milosrdenství Otce. A skutečně! Ježíš navrací slepci zrak a přivádí jej do stavu pravé důstojnosti. Nejen že mu umožňuje spatřit to, co dříve nemohl uzřít, ale otvírá mu i nové obzory. Slepec je totiž od svého narození na okraji společnosti, odsouzen k neustálému vypuzování, vyloučený a odepsaný. Ježíš ho však přetváří v nového člověka a navrací mu krásu, jež s sebou nese každá lidská bytost, jež je obrazem Božím a učedníkem povolaným následovat Krista.

Každý křesťan, podobně jako slepec z evangelia, si musí položit otázku: „Kdo jsi, pane, abych v tebe uvěřil?“ Strhující polemika Židů je pro uzdraveného slepce příležitostí, aby se vrátil k základům své cesty víry, aby pak mohl pokračovat v životě s Kristem.

Spletitá a bolestná situace, kterou momentálně prožíváme díky koronaviru, nás všechny částečně oslepuje a dělá z nás žebráky neschopné pohlédnout s jasnou myslí do přítomnosti i do budoucnosti a hledat naději a jistotu.

Kristus, který bez ulehčení prošel cestou kříže, žádá také nás, abychom přijali hořkost porážky a došli s ním ke světlu Velikonoc. Každá vnitřní temnota, způsobená tázáním, strachem či nejistou vírou, je jistá forma smrti. Znovu začít od Krista znamená postupně prohlédnout a skrze setkání s ním se probírat k naprosto novému a povzbudivému životu.

Nákaza, která sužuje teď už celou Evropu a velkou část světa, není Božím trestem za naše hříchy, ale může se stát časem milosti, v němž opět zakusíme jasnou tvář Hospodina, který uzdravuje (srov. Ex 15,26) a nechá nás projít temnotou rokle utrpení a starostí ke svěžím pastvinám naplněného života (srov. Ž 22,4.2), a také příležitostí k oživení jednoty a bratrství v našich rodinách.

Temnota těchto dní se může stát drahocenným odrazovým můstkem k zahlédnutí Kristova světla, které osvítí a zalije barvami naši budoucnost.

VYZNÁNÍ VÍRY

R: Spolu se všemi kdo věří Krista, vyznejme víru, která nás spojuje.

V: **Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího,**
Stvořitele nebe i země,
všeho viditelného i neviditelného.

Věřím v jednoho Pána, Ježíše Krista,
jednorozeného Syna Božího,
který se zrodil z Otce přede všemi věky:
Bůh z Boha, Světlo ze Světla,
pravý Bůh z pravého Boha,
zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem:
skrze něho všechno je stvořeno.

On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe.
Skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem.
Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben.

Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma.
Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce.
A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé
a jeho království bude bez konce.

Věřím v Ducha svatého,
Pána a dárce života,
který z Otce i Syna vychází,
s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován
a mluvil ústy proroků.

Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev.
Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.
Očekávám vzkříšení mrtvých
a život budoucího věku.

Amen.

PROSBY

R: Ohlášení Božího milosrdenství naplňuje naše srdce nadějí a radostí, že se nad námi Pán smiluje, dá nám zakusit vlídnost své lásky a dovede nás ke spáse. Jako děti světla vzývejme Krista, světlo světa, a prosme, aby ozářil naše srdce i naše kroky světlem svého slova.

Budeme odpovídat: **Smiluj se nad námi, Pane.**

- Prosme za celou Boží církev, přítomnou na celém světě a také zde, kde jsme shromážděni ve jménu Pána Ježíše, aby všichni Kristovi učedníci toužili po obrácení a posvěcení v čase této postní doby.
- Prosme za služebníky církve, zvláště za naše biskupy Františka a Martina, za kněze a jáhny, aby ve své svátostné službě a v hlásání Božího slova zjevovali Boží něhu, která odpouští a volá k obrácení.
- Prosme za nemocné, zvláště za ty, kteří se ve svém trápení cítí osamoceni a zapomenutí, aby je Duch svatý potěšil, posilnil a uzdravil.
- Prosme za lékaře a zdravotní personál, aby tváří tvář bolesti a utrpení neztráceli odvahu, ale dokázali spolupracovat s Boží milostí pro dobro nemocných.
- Prosme za politiky a za ty, kdo zastávají odpovědné funkce, aby se ve výkonu svého poslání řídili Boží moudrostí a sloužili společnému dobru a rozvoji celé naší společnosti.
- Prosme za nás, abychom i v tomto čase zkoušky dokázali zahlédnout Boží plán lásky.
- Prosme za všechny křesťany, aby vzdáleni od Pána nechodili v temnotách a nebyli přespříliš zaujati sami sebou, ale osvíceni světlem Ducha svatého poznávali Krista v chudých a potřebných.
- Prosme za zemřelé, aby hleděli na Boží tvář, kterou se snažili celý svůj život hledat.

R: S vědomím, že mnozí v těchto dnech trpí, se modleme:

V: **Všemohoucí věčný Bože,**
občerstvení v námahách a posilo ve slabostech,
celé tvorstvo od tebe přijímá sílu, bytí i život.
Přicházíme k tobě s prosbou o tvé milosrdenství,
neboť dnes, kdy prožíváme šíření nové nákazy,
si ještě více uvědomujeme lidskou slabost.
Svěřujeme ti nemocné a jejich rodiny:
uzdrav jejich tělo, mysl i ducha.

Pomoz všem členům naší společnosti, aby poctivě konali své povinnosti a posilovali mezi sebou ducha solidarity.
Posilni lékaře a zdravotní zaměstnance v první linii a také všechny ošetřovatele ve vykonávání jejich služby.
Ty jsi zdroj každého dobra,
požehnej lidské rodině,
vzdal od nás každé zlo a daruj pevnou víru všem křesťanům.
Vysvoboď nás od nákazy, která se kolem nás šíří,
abychom se v poklidu navrátili k našim všedním starostem
a chválili tě a děkovali ti s obnoveným srdcem.
Tobě důvěřujeme a k tobě pozvedáme své prosby,
neboť ty, Otče, jsi tvůrce života,
a s tvým Synem, naším Pánem Ježíšem Kristem,
v jednotě Ducha svatého,
žiješ a kraluje na věky věků.
Amen.

Maria, uzdravení nemocných, oroduj za nás!

MODLITBA PÁNĚ

R: Čas utrpení a úzkosti, který právě prožíváme, je příležitostí, aby se projevily Boží skutky. Také my se máme snažit uskutečňovat Boží dílo v tomto světě. Ježíš, světlo světa, nás v této snaze posiluje. Skrze něj se obracíme v Duchu svatém k Otci modlitbou, kterou on sám nás naučil:

V: **Otče náš, jenž jsi na nebesích …**

R: Bože, pravé světlo našeho svědomí,
jedině díky tobě chápeme, co je dobré;
dej, ať nás tvůj Duch chrání od každé temnoty zla,
v níž nikdo nemůže jednat,
abychom jako děti světla kráčeli ve stopách tvého Krista,
neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.

V: **Amen.**

SNAŽNĚ PROSÍME O POŽEHNÁNÍ BOHA OTCE

R: Uděl, Otče, své požehnání naší rodině
a dej nám, abychom se stali radostnými v naději,
pevnými v trápeních,
vytrvalými v modlitbě,
pozornými k potřebám bratří a sester
a svědomitými na cestě obrácení,
po níž kráčíme během této postní doby.

Všichni učiní znamení kříže, zatímco R pokračuje:

R: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

V: **Amen.**

Na závěr se může připojit nejstarší mariánská antifona „Pod ochranu Tvou“:

V: **Pod ochranu tvou se utíkáme …**